

мѣчно да оздравя. Забѣлѣжително е, какъ се прѣдпазватъ жителитѣ на *Индокитайския полуостровъ* отъ ненадейно нападение, било отъ звѣръ или други неприятель. Тѣ заграждатъ своето *заселище* съ гѣсти редове отъ бамбукови колчета, които показватъ остритѣ си върхове около единъ педей надъ земята. Така скрити въ трѣвата, тѣ сѣ най-сигурна *отбрана*. Тежко и горко на онзи, който не знае пѣтя и се натѣкне на тѣзи колчета: той непрѣменно ще загине отъ ужасна смъртъ.

Когато искатъ да прѣгнать нѣкакъ бамбукова прѣчица, прѣдварително я нагрѣватъ надъ разпалени вѣглища. Послѣ я оставятъ вързана, до като ѝ дадатъ желаемата кривина, слѣдъ което веднага я изстудяватъ въ вода. Така си остава вече кривината всѣкога трайна.

Желтеникавитѣ бамбукови прѣчки, до като сѣ млади и нѣматъ още кухни, изнасятъ се навѣнъ за приготвяне на бастунчета.

Бамбуковото стебло е жилаво, защото състои по-вече отъ *влакна*. Отъ тѣхъ приготвяватъ различна хартия, която се разнася поцѣлия свѣтъ. Най-младитѣ, още сочитѣ, крѣхкитѣ бамбукови прѣчици се употрѣбаватъ за ястие въ Китай. А прѣсенитѣ бамбукови листа сѣ много добѣръ зобъ на добитѣка.

Отъ коленцата на бамбука изтича бѣлѣзникъвъ сокъ, който затвърдява и тогава се нарича *бамбукова захаръ* или *камфора*. Тя се счита отъ нѣкои за важно лѣкарство.

Никѣдѣ другадѣ не се употрѣбява бамбукътъ толкова много, както въ *Китай*. Тамъ всичко, което може да се издѣла, е отъ бамбукъ: